

SEMIFINALĂ CU RUSIA, LA HANDBAL. BĂESCU A AVUT ȘI O FINALĂ CU RUSIA

Daniel Funeriu, pedelistul pixelului albastru, a scris pe facebook că stă de 30 de ani la Strasbourg. De atunci vede cum "monstrul terorismului islamic crește în casa mea", "dar nu mai sunt dispus la niciun compromis" și tot așa, de zicea că-i Viktor Orban.

Târziu, Funeriu, târziu! După ce l-ați cobzârît pe Juncker, e târziu. Europa e condusă de un neoproletar șleampăt. Juncker are pantofi de 79 de euro, ca să se amestece mai bine cu migranții. După 20 ianuarie, când încep reducerile, șoșonii lui Juncker vor costa 49 de euro. Parlamentul European pare scena unui concurs pentru neamuri proaste. În urmă cu 100 de ani, Juncker nici n-ar fi fost primit într-un salon european. În cartea "Troica amintirilor, Sub patru Regi", Gh. Jurgea - Negriștești povestește despre boierii de pe vremuri. În România, nu te lua nimeni în serios dacă n-aveai cartea de vizită gravată la Muntzner. Iar bunicul lui Giurgea Negriștești era recunoscut în oraș după gambetta de culoarea havanei. Avea vreo 20 de bastoane de bambus, de lemn de fag, cu măciucii din abanos, fildeș și argint uvrajat. I-a lăsat nepotului său 114 perechi de mănuși. Schimba câte două perechi pe zi.

Ce pretenții să ai de la Juncker, care se îmbată din pahare de plastic? Din alea ca la dozorul de farmacie, că e bolnav de sciatică. Și Carol al II - lea, și Churchill beau de dimineața până seara, dar nu se clătinau. Churchill începea și termina cu whisky. Carol o lua de dimineața cu un cognac Château - Pollet, însoțit de o Havana Villar y Villar - clar, continua cu șampanie Lanson, iar la carnea de vită potrivea un vin de Păhnești (un vin rar, negru, din regiunea Hușilor).

Juncker e sub orice critică, e chiar sub Băescu. Nici Băescu n-are stil, dar rezistă. Urmează semifinala împotriva Rusiei, la handbal. Băescu a jucat finala împotriva Rusiei în 2005, la Sankt - Petersburg. Dan Radu Rușanu l-a însoțit pe Băescu la meci și a povestit episodul

**Răzvan Ioan
BOANCHIS**

în cartea "Mai sunt judecători la Berlin". Reproduc, pe sărite.

"În avion, la salonul prezidențial, care are doar 12 locuri, președintele era într-o vervă de zile mari și a considerat că trebuie să închinăm un pahar de whisky cu multă gheață. După două ceasuri și o sticlă de Chivas, Băescu s-a retras în cabina prezidențială să se odihnească puțin." Vladimir Puțin era într-o mini-vacanță, la Soci, dar a trimis-o, să întâmpine oaspeții, pe doamna guvernator - "o femeie distinsă, coborâtă parcă dintr-un mare film rusesc" - care urma să vină la Sankt - Petersburg cu un avion special. Charterul cucoanei a întârziat. "După vreo jumătate de oră, în care a mai băut câteva pahare de whisky, Băescu s-a plictisit și a zis «hai să mergem la sală». "Un membru al ambasadei noastre i-a spus cu voce șoptită că doamna guvernator este în avion și va ateriza în maximum 15 minute. Traian Băescu, deja cu peste o sticlă de whisky «la bord», s-a uitat la el și a început să radă. "Am venit să văd meciul, nu să stau după ea. Mai da-o în p... mea de-aceia!"

Rusoacele ne-au bătut, la handbal, de ne-au căpiat. "După meci, Băescu a coborât pe teren, le-a îmbrățișat pe fetele noastre, le-a îmbrățișat și pe arbitre, apoi s-a dus spre rusoaice, care au avut un moment de panică - nu știau dacă Băescu le va îmbrățișa și pe ele. Realizând în ultima clipă gafa pe care o făcuse, Băescu doar a dat mâna cu fetele din echipa Rusiei. (...) Traian Băescu s-a întors la loc, în tribună. M-am uitat la el cu atenție: nu s-a clătinat nicio clipă, nu i-a tremurat vocea niciun moment, deși avea «la bord» peste o sticlă și jumătate de whisky." ■

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6242 • VINERI, 14 DECEMBRIE 2018 • 2 LEI www.national.ro

LIDERI POLITICI, „SIFOANE” LA „DOI Ș’UN SFERT”!

EXCLUSIV

PAG. 2-3

Mașină la scară, și nu orice gioarsă, dotată cu șofer gata să vină în cap când îi deschide portiera. La asta se adaugă o casă la care Augustin Lazăr nu plătește apă, gaze, energie electrică, căldură, curățenie și alte servicii, pentru că e locuință de protocol. Deci, zero cheltuieli. Nu stau acum să-i caut declarația de avere, ca să nu aibă impresia că îi cotrobăi prin intimitatea financiară. Am găsit scris și iau de bun - meteahnă de ziarist grăbit, pe care o au și alții - că ar avea un venit lunar de 35.600 de lei plus niște mărunțiș. Păi, la banii ăștia nu-ți dă mâna să mori.

pagina 5

Gata, Fifor părăsit și de Anca!

Visul frumos s-a spulberat pentru Mihai Fifor, după ce planul "bărbătesc" de a se ascunde sub fustele politice ale Ancăi Alexandrescu a eșuat lamentabil. Și nu pentru că fostul ministru al Apărării s-ar fi "tratat" iarăși la doctorița din Arad, ci pentru că, pur și simplu, una dintre puținele "doamne de fier" cu adevărat influente ale politicii românești și-a luat mâna de pe el, lăsându-l astfel cu totul de izbeliște.

pagina 3

Mihalache „Somnifer”, ambasadorul unei țări „misterioase”

PAG. 4

Povestea bilelor de la Înalta Curte

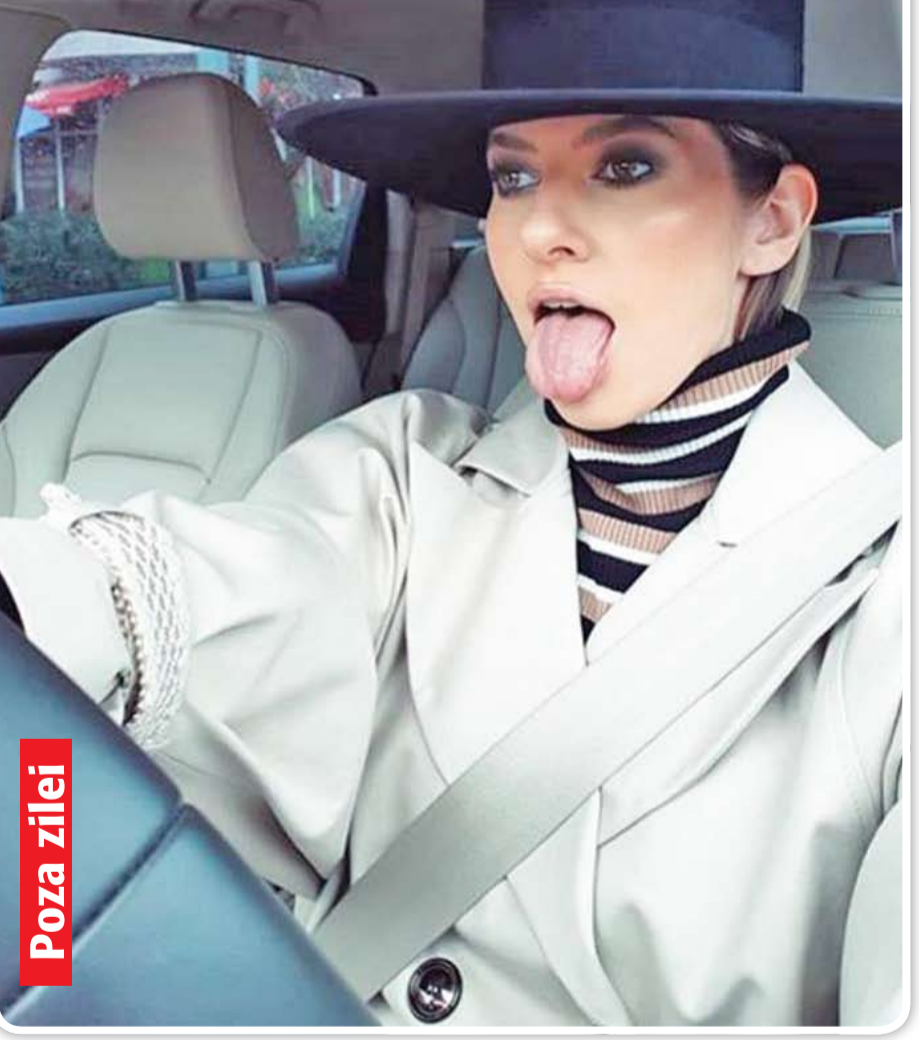

PAG. 8-9

Atentatul din Strasbourg pune la treabă Parlamentul European

PAG. 18

Lidia cu limba scoasă se grăbește către casă

Poza zilei

1€ ➔ 4.6485 lei
1\$ ➔ 4.0861 lei
1CHF ➔ 4.1190 lei

Bitcoin BTC ➔

\$ 3.452

Ripple XRP ➔

\$ 0,3049

Ethereum ETH ➔

\$ 90,64

59484905400171 0 6 2 4 2

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR Nina Cassian, „decadentă” și irezistibilă

Primăria
Capitalei

"Am iubit și am fost iubită. Am creat non-stop. M-am bucurat de recunoaștere, uneori, și am avut parte de marginalizări, frecvent, chiar și în zilele noastre. Dar toate acestea aparțin echilibrului vieții", se descria, în urmă cu 8 ani, scriitoarea Nina Cassian, poetă și prozatoare de excepție.

Născută Renne Annie, (27 noiembrie 1924, Galați), într-o familie de origine evreiască, "muza lui Ion Barbu" a fost mai întâi descoperită de Tudor Arghezi care, în 1940, după ce a citit un caiet de versuri semnate Nina Cassian, a dat verdictul: talent incontestabil. De atunci, pe tot parcursul vieții sale, Nina Cassian a uimit, a uluit pe toată lumea, a contrariat și a îmbogățit, deopotrivă, lumea literară. Criticul literar Alex Ștefănescu spunea, în România Literară, că Nina Cassian s-a simțit atrasă și de alte domenii artistice: desen, muzică, actorie. Se simte atrasă de mișcarea comunistă, dar "to-

varașii" o antipatizează, considerând-o orgolioasă și dominatoare (Alex Ștefănescu, România literară). În 1944 devine studentă la Facultății de Litere și Filosofie, pe care o abandonează însă după un an. Prima sa poezie publicată în ziarul „România liberă” în 1945, „Am fost un poet decadent”, a șocat prin stil. Dar poezii îi plăcea să șocheze, să intrige. Primul volum, „La scara 1/1”, apărut în 1948, a fost atacat vehement de către criticii de partid, fiind considerat un exemplu de „poezie decadentă”. „Speriată și cumințită ca scriitoarea, după campania vehementă îndreptată împotriva ei”, începe să publice volume de versuri realist-socialiste, dând dovadă de o surprinzătoare obediență față de autorități. Scrie, în același timp, încântătoare cărți pentru copii, în cuprinsul cărora își poate manifesta spiritul ludic, fără teama de fi denunțată ca "decadentă". "Nina Cassian este cea mai atrăgă-

toare femeie urâtă din câte s-au afirmat în literatura română. Eugen Barbu, malițios, i-a comparat înfățișarea cu aceea a lui Dante. Poeta însăși și-a făcut un portret terifiant, de o violență expresivitate, studiindu-se în oglindă cu o luciditate dusă până la cruzime, manifestare paradoxală a nesățiosului ei narcisism <“Mi-e dat acest obraz triumfător, ciudat, această căpătână de zahăr sau această/ figură pentru prora vapoarelor-pirai/ și părul lung, lunar, pe feastă.” (Autoportret, din Disciplina harfei)>. Dumnezeu a înzestrat-o pe poetă, în compensație, cu o inteligență scilicet, cu multiple aptitudini (pentru literatură, muzică, desen), cu spirit ludic. Ea a folosit toate aceste daruri ca mijloace de seducție, care s-au dovedit irezistibile. I-a cucerit pe bărbați, pe copii, și chiar pe femei. Există până și cazuri de antisemiți care s-au declarat învinși de farmecul ei" - Alex Ștefănescu.

În 1985, Nina Cassian este invitată în America ca „visiting professor”, în cadrul unei burse Soros, pentru a susține un curs la New York University. După numai o lună, după moartea prietenului ei Gheorghe Ursu, care deținea un jurnal ce conținea câteva poezii satiră la adresa regimului comunist scrise de ea, Nina Cassian decide să rămână în America. Securitatea a confiscat toate bunurile ce-i aparțineau, iar cărțile i-au fost interzise și retrase din biblioteci, până la căderea regimului comunist. „Seducătoarea literaturii românești” moare în aprilie 2014, la New York. ■

Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic